

ANI MANÁ½EL, ANI MILENEC...

Nedá½le, 28. června 2009

Milence a přítel u¾ nevzrušuji... Ale - začnu od začátku: Před rokem a půl jsem se na inzerát seznámila s faj přítel. Ješ bych měla napsat, že jsem 20 let vdaná a mám skoro dospělé děti. Hledala jsem přítel proto doma to vážlo hodně v komunikaci, dost jsme se hádali - kvůli názorům na výchovu dětí a tak vůbec.

Maná½el je takový dost uzavřený, od začátku maná½elství začal (i kdy¾ nebyl dřív) a¾ to prostě doš. Nedokázal mi dát ani ná¾nosti, které by byly potěší. Tak jsem zvolila tuto cestu a rozhodla se najít si přítel. S přítel jsme se pak do sebe nádherně zamilovali, bylo to opravdu ú¾asné, nespěchali jsme a poprvé jsme se milovali a¾ po 3 měsících. Ono ani nebylo zase tak moc kde, byl taky začatý a tak první schůzky probíhaly v kavárně, pak v autě, v přítel tak. Jezdil občas na slušební cesty a asi 3x jsem byla s ním. Nemělo to prostě chybu. A po půl roce, nevím proč, a on to také nedokázal vysvětlit, to najednou u¾ho ochladlo. Předestali jsme se scházet a mě to strašně chybělo a nemohla jsem se z toho dostat. V¾dycky je hš tomu opušnému, já vím. Nemám vlastní ani žádné koníky tudí¾ jsem na u¾ho byla docela upnutá. Vyhovovalo mi sejit se každý týden, vypovídat se, líbat se, držet se za ruku, obá pomilovat. Jenže on to měl asi jinak, práci měl docela nárošnou, doma barák, na kterém pracoval, miloval motorky (ty mu pomáhaly hodně se odreagovat). Občas jsem pak byli spolu na kafi, trošku vš ješ, probrali, ale mě to v¾dycky dost rozhodilo. Pak jsme se domluvili, že pojedem opš spolu na slušebku a necháme všcem volný prš. Samozšejmš jsme se milovali, ale opš šekl, že u¾ho nšjak nevzrušuji. Přítel to nebylo tašpatné. Byl za celý den hodně unavený z jednání, dokonce pak u mazlení i usínal, to mě docela vzalo. Ale kdy¾ spal objímal mě, což bylo příteljemné. Říkala jsem mu, aš mi šekne na rovinu, že u¾ mě nechce. Prý to tak šit nem. Mášeme být kamarádi, kdy¾ nám to nejde v posteli. Byla jsem z toho smutná. Co vlastní znamená kamarádi? Pak, kdy¾ jsem vystupovala z auta, mi dal pus. Řekla jsem, že bych mu ji také na rozloušnou dala, a on na to: "moc mluvíš". Tak nevím. Asi u¾ je všemu konec. Pošad na ten poslední výlet myslím, nemš u myš dostat z hlavy. Říkám si, nechci ho, je konec, nezaslouš si mě. Ale myšlenky pošad bodají.... Co si o tom myš Jsem normální? Díky moc za vaše názory, přítelpadně rady, Judita